

1343 *CONVENI entre el Regne d'Espanya i la Unió dels Emirats Àrabs per evitar la doble imposició i prevenir l'evasió fiscal en matèria d'impostos sobre la renda i sobre el patrimoni, fet a Abu Dhabi el 5 de març de 2006. («BOE» 20, de 23-1-2007.)*

CONVENI ENTRE EL REGNE D'ESPANYA I LA UNIÓ DELS EMIRATS ÀRABS PER EVITAR LA DOBLE IMPOSICIÓ I PREVENIR L'EVASIÓ FISCAL EN MATÈRIA D'IMPOSTOS SOBRE LA RENDA I SOBRE EL PATRIMONI

El Regne d'Espanya i la Unió dels Emirats Àrabs, amb la voluntat de concloure un Conveni per evitar la doble imposició i prevenir l'evasió fiscal en matèria d'impostos sobre la renda i sobre el patrimoni, han acordat:

CAPÍTOL I

Àmbit d'aplicació del Conveni

Article 1. Persones compreses.

El present Conveni s'aplica a les persones residents d'un o dels dos estats contractants.

Article 2. Impostos compresos.

1. El present Conveni s'aplica als impostos sobre la renda i sobre el patrimoni exigibles per cadascun dels estats contractants, les seves subdivisions polítiques o les seves entitats locals, sigui quin sigui el sistema de la seva exacció.

2. Es consideren impostos sobre la renda i sobre el patrimoni els que graven la totalitat de la renda o del patrimoni o qualsevol part de la renda o del patrimoni, inclosos els impostos sobre els guanys derivats de l'alienació de béns mobles o immobles, els impostos sobre l'import de sous o salaris pagats per les empreses, així com els impostos sobre les plusvàlues.

3. Els impostos actuals als quals s'aplica aquest Conveni són, en particular:

a) A Espanya:

- (i) l'impost sobre la renda de les persones físiques;
- (ii) l'impost sobre societats;
- (iii) l'impost sobre la renda de no residents;
- (iv) l'impost sobre patrimoni; i
- (v) els impostos locals sobre la renda i sobre el patrimoni;

(denominats d'ara endavant «impost espanyol»).

b) A la Unió dels Emirats Àrabs:

- (i) l'impost sobre la renda;
- (ii) l'impost sobre societats;

(denominats d'ara endavant «impost de la Unió dels Emirats Àrabs»).

4. El Conveni també s'aplica als impostos de naturalesa idèntica o anàloga que s'estableixin amb posterioritat a la seva signatura i que s'afegeixin als actuals o els substitueixin. Les autoritats competents dels estats contractants s'han de comunicar mútuament les modificacions substancials que s'hagin introduït en les seves respectives legislacions fiscals.

CAPÍTOL II

Definicions

Article 3. Definicions generals.

1. Als efectes del present Conveni, llevat que del seu context s'infereixi una interpretació diferent:

a) el terme «Espanya» significa el Regne d'Espanya i, utilitzat en sentit geogràfic, significa el territori del Regne d'Espanya, inclosos el seu espai aeri, el seu mar territorial, i les àrees exteriors a aquest en les quals, d'acord amb el dret internacional i en virtut de la seva legislació interna, el Regne d'Espanya exerceixi o pugui exercir en el futur jurisdicció o drets de sobirania respecte del fons marí, el seu subsòl i aigües suprajacents, i els seus recursos naturals;

b) l'expressió «Unió dels Emirats Àrabs» significa la Unió dels Emirats Àrabs i, utilitzat en sentit geogràfic, significa l'àrea en la qual el territori està sota la seva sobirania, així com el mar territorial, l'espai aeri i les àrees submarines sobre les quals la Unió dels Emirats Àrabs exerceixi drets de sobirania d'acord amb el dret internacional i en virtut de la seva legislació interna, comprès el territori continental i les illes jurisdiccionals, en relació amb qualsevol activitat que hi estigui relacionada;

c) les expressions «un Estat contractant» i «l'altre Estat contractant» signifiquen Espanya o la Unió dels Emirats Àrabs, segons el context;

d) el terme «persona» comprèn les persones físiques, les societats i qualsevol altra agrupació de persones;

e) el terme «societat» significa qualsevol persona jurídica o qualsevol entitat que es consideri persona jurídica a efectes impositius;

f) el terme «empresa» s'aplica a la realització de qualsevol activitat econòmica;

g) les expressions «empresa d'un Estat contractant» i «empresa de l'altre Estat contractant» signifiquen, respectivament, una empresa explotada per un resident d'un Estat contractant i una empresa explotada per un resident de l'altre Estat contractant;

h) l'expressió «tràfic internacional» significa qualsevol transport efectuat per un vaixell o aeronau explotat per una empresa la seu de direcció efectiva de la qual estigui situada en un Estat contractant, excepte quan el vaixell o aeronau només s'explotin entre punts situats en l'altre Estat contractant;

(i) l'expressió «autoritat competent» significa:

(i) a Espanya: el ministre d'Economia i Hisenda o el seu representant autoritzat;

(ii) a la Unió dels Emirats Àrabs: el ministre d'Hisenda i Indústria o el seu representant autoritzat;

j) el terme «nacional» significa:

(i) una persona física que tingui la nacionalitat d'un Estat contractant;

(ii) una persona jurídica, societat de persones (partnership) o associació constituïda conforme a la legislació vigent en un Estat contractant.

k) l'expressió «activitat econòmica» inclou la prestació de serveis professionals i d'altres activitats de caràcter independent.

l) les expressions «resident d'un Estat contractant» o «resident de l'altre Estat contractant» signifiquen un resident d'Espanya o un resident de la Unió dels Emirats Àrabs, segons el context.

2. Per a l'aplicació del Conveni en qualsevol moment per un Estat contractant, qualsevol terme o expressió que no hi estigui definit té, tret que del seu context s'infereixi una interpretació diferent, el significat que en aquell moment li atribueixi la legislació d'aquest Estat relativa als impostos que són objecte del Conveni, de manera que preval el significat atribuït per la legislació fiscal sobre el que resultaria d'altres branques del dret d'aquest Estat.

Article 4. Resident.

1. Als efectes d'aquest Conveni, l'expressió «resident d'un Estat contractant» significa:

a) en el cas del Regne d'Espanya, qualsevol persona que, en virtut de la legislació d'Espanya, estigui subjecta a imposició en aquest Estat per raó del seu domicili, residència, seu de direcció o qualsevol altre criteri de naturalesa anàloga, incloent-hi també Espanya i les seves subdivisions polítiques o entitats locals. Aquesta expressió no inclou, però, les persones que estiguin subjectes a imposició a Espanya exclusivament per la renda que obtinguin de fonts situades a Espanya, o pel patrimoni situat a Espanya.

b) en el cas de la Unió dels Emirats Àrabs, les persones físiques domiciliades a la Unió dels Emirats Àrabs i que siguin nacionals de la Unió dels Emirats Àrabs, així com les societats constituïdes a la Unió dels Emirats Àrabs que hi tinguin la seva seu de direcció efectiva.

2. Als efectes de l'apartat 1 anterior:

a) la Unió dels Emirats Àrabs; les seves subdivisions polítiques o administracions locals tenen la consideració de residents de la Unió dels Emirats Àrabs;

b) les entitats públiques es consideren residents de la Unió dels Emirats Àrabs d'acord amb la seva adscripció. Es considera entitat pública qualsevol entitat creada pel Govern per a l'exercici de funcions públiques i que reconeguin com a tal de mutu acord les autoritats dels estats contractants.

3. Quan, en virtut de les disposicions dels apartats 1 i 2, una persona física sigui resident dels dos estats contractants, la seva situació s'ha de resoldre de la manera següent:

a) la persona esmentada es considera resident exclusivament de l'Estat on tingui un habitatge permanent a la seva disposició; si té un habitatge permanent a la seva disposició als dos estats, es considera resident exclusivament de l'Estat amb què mantingui relacions personals i econòmiques més estretes (centre d'interessos vitals);

b) si no es pot determinar l'Estat en què la persona esmentada té el centre dels seus interessos vitals, o si no té un habitatge permanent a la seva disposició en cap dels estats, es considera resident exclusivament de l'Estat on viu habitualment;

c) si viu habitualment en tots dos estats, o no viu en cap dels dos, es considera resident exclusivament de l'Estat del qual sigui nacional;

d) si és nacional dels dos estats, o no ho és de cap, les autoritats competents dels estats contractants han de resoldre el cas de comú acord.

4. Quan, en virtut de les disposicions dels apartats 1 i 2, una persona que no sigui una persona física sigui resident dels dos estats contractants, es considera resident exclusivament de l'Estat contractant en què hi hagi la seva seu de direcció efectiva.

Article 5. *Establiment permanent.*

1. Als efectes del present Conveni, l'expressió «establiment permanent» significa un lloc fix de negocis mitjançant el qual una empresa duu a terme tota la seva activitat o una part.

2. L'expressió «establiment permanent» comprèn, en particular:

- a) les seus de direcció;
- b) les sucursals;
- c) les oficines;
- d) les fàbriques;
- e) els tallers,
- f) les mines, els pous de petroli o de gas, les pedreres o qualsevol altre lloc d'extracció de recursos naturals; i
- g) les granges o plantacions.

3. Una obra de construcció, instal·lació o muntatge només constitueix establiment permanent si la seva durada excedeix els dotze mesos.

4. No obstant les disposicions anteriors d'aquest article, es considera que l'expressió «establiment permanent» no inclou:

a) la utilització d'instal·lacions amb l'únic fi d'emmagatzemar, exposar o lliurar béns o mercaderies pertanyents a l'empresa;

b) el manteniment d'un dipòsit de béns o mercaderies pertanyents a l'empresa amb l'únic fi d'emmagatzemar-les, exposar-les o lliurar-les;

c) el manteniment d'un dipòsit de béns o mercaderies pertanyents a l'empresa amb l'únic fi que siguin transformades per una altra empresa;

d) el manteniment d'un lloc fix de negocis amb l'únic fi de comprar béns o mercaderies, o de recollir informació, per a l'empresa;

e) el manteniment d'un lloc fix de negocis amb l'únic fi de realitzar per a l'empresa qualsevol altra activitat de caràcter auxiliar o preparatori;

f) el manteniment d'un lloc fix de negocis amb l'únic fi de realitzar qualsevol combinació de les activitats esmentades en els subapartats a) a e), amb la condició que el conjunt de l'activitat del lloc fix de negocis que resulti d'aquesta combinació conservi el seu caràcter auxiliar o preparatori.

5. No obstant el que disposen els apartats 1 i 2, quan una persona diferent d'un agent independent al qual és aplicable l'apartat 6 actuï per compte d'una empresa i tingui i exerceixi habitualment en un Estat contractant poders que la facultin per concloure contractes en nom de l'empresa, es considera que aquesta empresa té un establiment permanent en aquest Estat respecte de les activitats que aquesta persona porti a terme per a l'empresa, llevat que les activitats d'aquesta persona es limitin a les que esmenta l'apartat 4 i que, si s'han portat a terme per mitjà d'un lloc fix de negocis, no hagin determinat la consideració d'aquest lloc fix de negocis com un establiment permanent d'acord amb les disposicions d'aquest apartat.

6. No es considera que una empresa té un establiment permanent en un Estat contractant pel mer fet que exerceixi les seves activitats en aquest Estat per mitjà d'un corredor, un comissionista general o qualsevol altre agent independent, sempre que aquestes persones actuïn dins el marc ordinari de la seva activitat.

7. El fet que una societat resident d'un Estat contractant controli o sigui controlada per una societat resident de l'altre Estat contractant, o que porti a terme activitats empresarials en aquest altre Estat (ja sigui per mitjà d'establiment permanent o d'una altra manera) no converteix per si mateix qualsevol d'aquestes societats en establiment permanent de l'altra.

CAPÍTOL III

Imposició de les rendes

Article 6. *Rendes immobiliàries.*

1. Les rendes que un resident d'un Estat contractant obtingui de béns immobles (incloses les rendes d'explotacions agrícoles o forestals) situats a l'altre Estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. L'expressió «béns immobles» té el significat que li atribueixi el dret de l'Estat contractant en què els béns estiguin situats. Aquesta expressió comprèn en tot cas els béns accessoris als béns immobles, el bestiar i l'equip utilitzat en les explotacions agrícoles i forestals, els drets als quals siguin aplicables les disposicions de dret privat

relatives als béns immobles, al seu usdefruit i el dret a percebre pagaments fixos o variables en contraprestació per l'explotació, o la concessió de l'explotació de jaciments minerals, fonts i altres recursos naturals; els vaixells i aeronaus no tenen la consideració de béns immobles.

3. Les disposicions de l'apartat 1 són aplicables als rendiments derivats de la utilització directa, l'arrendament o parceria, així com de qualsevol altra forma d'explotació dels béns immobles.

4. Les disposicions dels apartats 1 i 3 també s'apliquen a les rendes derivades dels béns immobles d'una empresa.

Article 7. *Beneficis empresarials.*

1. Els beneficis d'una empresa d'un Estat contractant només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat, tret que l'empresa exerceixi la seva activitat a l'altre Estat contractant per mitjà d'un establiment permanent que hi estigui situat. Si l'empresa exerceix la seva activitat d'aquesta manera, els beneficis de l'empresa es poden sotmetre a imposició a l'altre Estat, però només en la mesura que siguin imputables a aquest establiment permanent.

2. Sense perjudici de les disposicions de l'apartat 3, quan una empresa d'un Estat contractant exerceixi la seva activitat a l'altre Estat contractant per mitjà d'un establiment permanent que hi estigui situat, en cada Estat contractant s'han d'atribuir al dit establiment permanent els beneficis que aquest hauria pogut obtenir si fos una empresa diferent i separada la que dugués a terme les mateixes activitats o similars, en les mateixes condicions o similars i tractés amb total independència amb l'empresa de la qual és establiment permanent.

3. Per determinar el benefici de l'establiment permanent es permet la deducció de les despeses realitzades per a les finalitats de l'establiment permanent, compreses les despeses de direcció i generals d'administració per a aquests fins, tant si es fan a l'Estat contractant on hi ha l'establiment permanent com en un altre lloc.

4. No s'atribueixen beneficis a un establiment permanent per raó de la simple compra de béns o mercaderies per aquest establiment permanent per a l'empresa.

5. Als efectes dels apartats anteriors, els beneficis imputables a l'establiment permanent s'han de determinar cada any pel mateix mètode, tret que hi hagi motius vàlids i suficients per procedir d'una altra manera.

6. Quan els beneficis comprenguin rendes regulades separadament en altres articles d'aquest Conveni, les disposicions d'aquells no queden afectades per les del present article.

Article 8. *Transport marítim i aeri.*

1. Els beneficis procedents de l'explotació de vaixells, aeronaus o vehicles de carretera en trànsit internacional només es poden sotmetre a imposició a l'Estat contractant en què estigui situada la seu de direcció efectiva de l'empresa.

2. Si la seu de direcció efectiva d'una empresa de transport marítim és a bord d'un vaixell, es considera situada a l'Estat contractant on hi hagi el port base del vaixell, o si no hi ha aquest port base, a l'Estat contractant del qual sigui resident la persona que explota el vaixell.

3. Les disposicions de l'apartat 1 també s'apliquen als beneficis procedents de la participació en un consorci, en una explotació en comú o en un organisme d'explotació internacional.

4. En el present article

a) el terme «beneficis» comprèn:

(i) els beneficis, beneficis nets, ingressos bruts i rendes derivades directament de l'explotació de vaixells i aeronaus en trànsit internacional, i

(ii) els interessos sobre imports generats directament per l'explotació de vaixells o aeronaus en trànsit internacional, que siguin incidentals a la dita explotació;

b) l'expressió «explotació de vaixells o aeronaus» en trànsit internacional per una persona comprèn:

(i) el noli o lloguer de vaixells o aeronaus,

(ii) el lloguer de contenidors i equips relacionats, i

(iii) l'alienació de vaixells, aeronaus, contenidors i equips indicats per aquesta persona, sempre que el noli, lloguer o alienació esmentats siguin accessoris a la seva explotació de vaixells o aeronaus en trànsit internacional.

Article 9. *Empreses associades*

1. Quan

a) una empresa d'un Estat contractant participi directament o indirectament en la direcció, el control o el capital d'una empresa de l'altre Estat contractant, o

b) unes mateixes persones participin directament o indirectament en la direcció, el control o el capital d'una empresa d'un Estat contractant i d'una empresa de l'altre Estat contractant

i, en un cas i l'altre, les dues empreses estiguin en les seves relacions comercials o financeres unides per condicions acceptades o imposades que difereixin de les que serien acordades per empreses independents, els beneficis que haurien estat obtinguts per una de les empreses si no es donessin les condicions esmentades, i que, de fet, no s'han fet a causa d'aquestes, es poden incloure en els beneficis d'aquesta empresa i per consegüent es poden sotmetre a imposició.

2. Quan un Estat contractant inclogui en els beneficis d'una empresa d'aquest Estat –i, en conseqüència, sotmeti a imposició– els beneficis sobre els quals una empresa de l'altre Estat ha estat sotmesa a imposició en aquest altre Estat contractant, i aquest altre Estat reconegui que els beneficis així inclosos són beneficis que haurien estat realitzats per l'empresa de l'Estat esmentat en primer lloc si les condicions convingudes entre les dues empreses haguessin estat les que s'haurien convingut entre empreses independents, aquest altre Estat ha de practicar l'ajust que correspongui a la quantia de l'impost que ha gravat aquests beneficis. Per determinar l'ajust esmentat s'han de tenir en compte les altres disposicions del present Conveni, i les autoritats competents dels estats contractants s'han de consultar en cas que sigui necessari.

Article 10. *Dividends.*

1. Els dividends pagats per una societat resident d'un Estat contractant a un resident de l'altre Estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquell altre Estat.

2. Tanmateix, aquests dividends també es poden sotmetre a imposició en l'Estat contractant en què resideixi la societat que paga els dividends i segons la legislació d'aquest Estat, però si el beneficiari efectiu dels dividends és un resident de l'altre Estat contractant, l'impost exigut així no pot sobrepassar:

a) el 5 per cent de l'import brut dels dividends si el beneficiari efectiu és una societat que controli directament almenys el 10 per cent del capital de la societat que paga els dividends;

b) el 15 per cent de l'import brut dels dividends en tots els altres casos.

3. No obstant el que disposen els apartats 1 i 2 d'aquest article, els dividendes pagats per una societat resident d'un Estat contractant es poden sotmetre a imposició només en l'altre Estat contractant quan el seu beneficiari efectiu sigui l'altre Estat, una subdivisió política, administració local o el seu banc central, l'«Abu Dhabi Investment Authority» (Organisme Inversor d'Abu Dhabi), la «International Petroleum Investment Company» (Societat d'Inversió Petrolera Internacional), o qualsevol altra institució constituïda pel Govern d'aquest altre Estat, les seves subdivisions polítiques o administracions locals que es reconeixin com a part d'aquest Govern pel procediment acordat de mutu acord de les autoritats competents dels estats contractants.

4. El terme «dividendes» en el sentit d'aquest article significa els rendiments de les accions, de les accions o bons de gaudi, de les parts de mines, de les parts de fundador o altres drets que permetin participar en els beneficis, excepte els de crèdit, així com els rendiments d'altres participacions socials subjectes al mateix règim fiscal que els rendiments de les accions per la legislació de l'Estat del qual sigui resident la societat que realitza la distribució.

5. Les disposicions dels apartats 1 i 2 no són aplicables si el beneficiari efectiu dels dividendes, resident d'un Estat contractant, realitza a l'altre Estat contractant, del qual és resident la societat que paga els dividendes, una activitat empresarial a través d'un establiment permanent que hi estigui situat, i la participació que genera els dividendes està vinculada efectivament a l'esmentat establiment permanent. En aquest cas s'apliquen les disposicions de l'article 7.

6. Quan una societat resident d'un Estat contractant obtingui beneficis o rendes procedents de l'altre Estat contractant, aquest altre Estat no pot exigir cap impost sobre els dividendes pagats per la societat, llevat que aquests dividendes es paguin a un resident d'aquest altre Estat o la participació que genera els dividendes estigui vinculada efectivament a un establiment permanent situat en aquest altre Estat, ni pot sotmetre els beneficis no distribuïts de la societat a un impost sobre aquests, encara que els dividendes pagats o els beneficis no distribuïts consisteixin, totalment o parcialment, en beneficis o rendes procedents d'aquest altre Estat.

7. Les disposicions d'aquest article no s'han d'aplicar en cap cas quan el fi primordial o un dels fins primordials de qualsevol persona relacionada amb la creació o cessió de les accions o altres drets que generen els dividendes sigui aconseguir els beneficis continguts en aquest article mitjançant aquesta creació o cessió.

Article 11. *Interessos.*

1. Els interessos procedents d'un Estat contractant el beneficiari efectiu dels quals sigui un resident de l'altre Estat contractant només es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. El terme «interessos» en el sentit d'aquest article significa els rendiments de crèdits de qualsevol naturalesa, amb garantia hipotecària o clàusula de participació o sense en els beneficis del deutor i, en particular, els rendiments de valors públics i els rendiments de bons o obligacions, incloses les primes i lots units a aquests títols, així com qualssevol altres rendes que se sotmetin al mateix règim que els rendiments dels capitals prestats per la legislació fiscal de l'Estat del qual procedeixin les rendes. Les penalitzacions per mora en el pagament no es consideren interessos a efectes del present article.

3. Les disposicions dels apartats 1 i 2 no s'apliquen si el beneficiari efectiu dels interessos, resident d'un Estat contractant, realitza a l'altre Estat contractant, del qual procedeixen els interessos, una activitat empresarial per mitjà d'un establiment permanent situat en aquest altre

Estat, i el crèdit que genera els interessos està vinculat efectivament al dit establiment permanent. En aquest cas s'apliquen les disposicions de l'article 7.

4. Quan, per raó de les relacions especials que hi hagi entre el deutor i el beneficiari efectiu, o de les que l'un i l'altre mantinguin amb tercers, l'import dels interessos, tenint en compte el crèdit pel qual es paguin, exceixi el que haurien convingut el deutor i el creditor en absència d'aquestes relacions, les disposicions d'aquest article només s'apliquen a aquest últim import. En aquest cas, la quantia en excés es pot sotmetre a imposició d'acord amb la legislació de cada Estat contractant, tenint en compte les altres disposicions del present Conveni.

5. Les disposicions d'aquest article no s'apliquen en cap cas quan el fi primordial o un dels fins primordials de qualsevol persona relacionada amb la creació o cessió del crèdit que genera els interessos sigui aconseguir els beneficis continguts en aquest article mitjançant la dita creació o cessió.

Article 12. *Cànons o regalies.*

1. Els cànons o regalies procedents d'un Estat contractant el beneficiari efectiu del qual sigui un resident de l'altre Estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat contractant.

2. El terme «cànons» o «regalies» en el sentit d'aquest article significa les quantitats de qualsevol classe pagades per l'ús, o la concessió d'ús, de drets d'autor sobre obres literàries, artístiques o científiques, incloses les pel·lícules cinematogràfiques o pel·lícules, cintes i altres mitjans de reproducció de la imatge i el so, de patents, marques de fàbrica o de comerç, dibuixos o models, plànols, fórmules o procediments secrets, o per l'ús, o la concessió d'ús, d'equips industrials, comercials o científics, o per informació relativa a experiències industrials, comercials o científiques.

3. Les disposicions dels apartats 1 i 2 no s'apliquen si el beneficiari efectiu dels cànons o regalies, resident d'un Estat contractant, exerceix a l'altre Estat contractant, del qual procedeixen els cànons o regalies, una activitat empresarial per mitjà d'un establiment permanent situat en aquest altre Estat i el dret o bé pel qual es paguen els cànons o regalies està vinculat efectivament a aquest establiment permanent. En aquest cas s'apliquen les disposicions de l'article 7.

4. Quan, per raó de les relacions especials que hi hagi entre el deutor i el beneficiari efectiu, o de les que l'un i l'altre mantinguin amb tercers, l'import dels cànons o regalies, tenint en compte l'ús, dret o informació pels quals es paguen, passi del que haurien convingut el deutor i el beneficiari efectiu en absència d'aquestes relacions, les disposicions d'aquest article no s'apliquen més que a aquest últim import. En aquest cas, la quantia en excés es pot sotmetre a imposició d'acord amb la legislació de cada Estat contractant, tenint en compte les altres disposicions del present Conveni.

5. Les disposicions d'aquest article no s'apliquen en cap cas quan el fi primordial o un dels fins primordials de qualsevol persona relacionada amb la creació o cessió del dret que genera els cànons o regalies sigui aconseguir els beneficis continguts en aquest article mitjançant la dita creació o cessió.

Article 13. *Guanys de capital.*

1. Els guanys que un resident d'un Estat contractant obtingui de l'alienació de béns immobles tal com es defineixen a l'article 6, situats a l'altre Estat contractant, es poden sotmetre a imposició a aquest altre Estat.

2. Els guanys derivats de l'alienació de béns mobles que formin part de l'actiu d'un establiment permanent que una empresa d'un Estat contractant tingui a l'altre

Estat contractant, compresos els guanys derivats de l'alienació del dit establiment permanent (sol o amb el conjunt de l'empresa), es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat contractant.

3. Els guanys derivats de l'alienació de vaixells o aeronaus explotats en trànsit internacional o de béns mobles afectes a l'explotació d'aquests vaixells o aeronaus només es poden sotmetre a imposició a l'Estat contractant en què estigui situada la seu de direcció efectiva de l'empresa.

4. Els guanys obtinguts per un resident d'un Estat contractant de l'alienació d'accions o participacions similars el patrimoni del qual consisteixi en més d'un 50%, directament o indirectament, en béns immobles situats a l'altre Estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

5. Els guanys derivats de l'alienació de qualsevol altre bé diferent dels esmentats en els apartats 1, 2, 3 i 4 només es poden sotmetre a imposició a l'Estat contractant en què resideixi el transmissor.

Article 14. *Rendes del treball.*

1. Sense perjudici del que disposen els articles 15, 17 i 18, els sous, salaris i altres remuneracions similars obtinguts per un resident d'un Estat contractant per raó d'una feina només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat tret que la feina es porti a terme a l'altre Estat contractant. Si la feina es porta a terme d'aquesta manera, les remuneracions que en deriven es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. No obstant el que disposa l'apartat 1, les remuneracions obtingudes per un resident d'un Estat contractant per raó d'una feina exercida a l'altre Estat contractant només es poden sotmetre a imposició a l'Estat esmentat en primer lloc si:

a) el perceptor s'està a l'altre Estat durant un període o períodes la durada dels quals no excedeixi en conjunt els 183 dies en qualsevol període de dotze mesos que comenci o acabi en l'any civil considerat, i

b) les remuneracions les paga un ocupador que no sigui resident de l'altre Estat, o en nom seu, i

c) les remuneracions no les suporta un establiment permanent que l'ocupador tingui a l'altre Estat.

3. No obstant les disposicions precedents d'aquest article, les remuneracions obtingudes per raó d'una feina exercida a bord d'un vaixell o aeronaus explotat en trànsit internacional es poden sotmetre a imposició a l'Estat contractant en què estigui situada la seu de direcció efectiva de l'empresa.

4. Una persona física que sigui a la vegada nacional d'un Estat contractant i empleat d'una empresa d'aquest Estat contractant la principal activitat de la qual consisteixi en l'explotació d'aeronaus en trànsit internacional, i que percebi una remuneració per les funcions exercides a l'altre Estat contractant, està exempta d'imposició en aquest altre Estat per raó de la remuneració percebuda per la seva feina en aquesta empresa durant un període de quatre anys a partir del moment en què comenci a portar a terme les seves funcions en aquest altre Estat.

Article 15. *Participacions de consellers.*

Les participacions i altres retribucions similars que un resident d'un Estat contractant obtingui com a membre d'un consell d'administració d'una societat resident de l'altre Estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

Article 16. *Artistes i esportistes.*

1. No obstant el que disposen els articles 7 i 14, les rendes que un resident d'un Estat contractant obtingui de

l'exercici de la seva activitat personal a l'altre Estat contractant en qualitat d'artista de l'espectacle, actor de teatre, cinema, ràdio o televisió, o músic, o com a esportista, es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. No obstant les disposicions dels articles 7 i 14, quan les rendes derivades de les activitats exercides per un artista o esportista personalment i en aquesta qualitat s'atribueixin, no al mateix artista o esportista sinó a una altra persona, aquestes rendes es poden sotmetre a imposició a l'Estat contractant en què es duguin a terme les activitats de l'artista o esportista.

3. No obstant les disposicions dels apartats 1 i 2, les rendes derivades de les activitats esmentades en l'apartat 1 i exercides a l'empara d'un conveni o acord cultural entre els estats contractants estan exemptes d'imposició a l'Estat contractant en què es realitzin les activitats, si la visita a aquest Estat es finança, totalment o substancialment, amb fons públics de l'altre Estat contractant o d'una de les seves subdivisions polítiques o entitats locals.

Article 17. *Pensions.*

Sense perjudici del que disposa l'apartat 2 de l'article 18, les pensions i remuneracions anàlogues pagades a un resident d'un Estat contractant per raó d'una feina anterior només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat.

Article 18. *Funció pública.*

1. a) Els sous, salaris i altres remuneracions similars, excloses les pensions, pagades per un Estat contractant o per una de les seves subdivisions polítiques o entitats locals a una persona física per raó de serveis prestats en aquest Estat o en aquesta subdivisió o entitat, només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat.

b) Tanmateix, els esmentats sous, salaris i remuneracions similars només es poden sotmetre a imposició a l'altre Estat contractant si els serveis es presten en aquest Estat i la persona física és un resident d'aquest Estat que:

(i) és nacional de l'Estat; o

(ii) no ha adquirit la condició de resident de l'Estat només per prestar els serveis.

2. a) Les pensions pagades per un Estat contractant o per una de les seves subdivisions polítiques o entitats locals, o bé directament o amb càrrec a fons constituïts, a una persona física per raó de serveis prestats a aquest Estat o a aquesta subdivisió o entitat, només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat.

b) Tanmateix, aquestes pensions només es poden sotmetre a imposició en l'altre Estat contractant si la persona física és resident i nacional d'aquest Estat.

3. El que disposen els articles 14, 15, 16 i 17 s'aplica als sous, salaris i altres remuneracions similars, i a les pensions, pagats per raó de serveis prestats en el marc d'una activitat empresarial realitzada per un Estat contractant o per una de les seves subdivisions polítiques o entitats locals.

Article 19. *Estudiants.*

Les quantitats que rebí per cobrir les seves despeses de manteniment, estudis o formació pràctica un estudiant, un aprenent o una persona en pràctiques que sigui, o hagi estat immediatament abans d'arribar a un Estat contractant, resident de l'altre Estat contractant i que es trobi a l'Estat esmentat en primer lloc amb l'únic fi de prosseguir els seus estudis o formació pràctica, no es poden sotmetre a imposició en aquest Estat sempre que procedixin de fonts situades fora d'aquest Estat.

Article 20. Altres rendes.

1. Les rendes d'un resident d'un Estat contractant, sigui quina sigui la seva procedència, no esmentades en els anteriors articles del present Conveni, se sotmeten a imposició únicament en aquest Estat.

2. El que disposa l'apartat 1 no és aplicable a les rendes, diferents de les derivades de béns immobles en el sentit de l'apartat 2 de l'article 6, quan el beneficiari d'aquestes rendes, resident d'un Estat contractant, realitzi en l'altre Estat contractant una activitat empresarial per mitjà d'un establiment permanent situat en aquest altre Estat, i el dret o bé pel qual es paguen les rendes estigui vinculat efectivament amb el dit establiment permanent. En aquest cas són aplicables les disposicions de l'article 7.

CAPÍTOL IV**Imposició del patrimoni****Article 21. Patrimoni.**

1. El patrimoni constituït per béns immobles en el sentit de l'article 6 que tingui un resident d'un Estat contractant i estigui situat en l'altre Estat contractant es pot sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. El patrimoni constituït per béns mobles que formin part de l'actiu d'un establiment permanent que una empresa d'un Estat contractant tingui a l'altre Estat contractant es pot sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

3. El patrimoni constituït per vaixells o aeronaus explotats en trànsit internacional, així com per béns mobles destinats a l'explotació d'aquests vaixells o aeronaus, només es pot sotmetre a imposició a l'Estat contractant en què estigui situada la seu de direcció efectiva de l'empresa.

4. Tots els altres elements patrimonials d'un resident d'un Estat contractant només es poden sotmetre a imposició en el dit Estat.

CAPÍTOL V**Mètodes per eliminar la doble imposició****Article 22. Eliminació de la doble imposició.**

1. A Espanya, la doble imposició s'evita o bé de conformitat amb les disposicions de la seva legislació interna o conforme a les disposicions següents, subjectes a la legislació interna espanyola:

a) Quan un resident d'Espanya obtingui rendes o tingui elements patrimonials que, d'acord amb les disposicions del present Conveni, es puguin sotmetre a imposició en la Unió dels Emirats Àrabs, Espanya permet:

(i) la deducció de l'impost sobre la renda d'aquest resident per un import igual a l'impost sobre la renda pagat en la Unió dels Emirats Àrabs;

(ii) la deducció de l'impost sobre el patrimoni d'aquest resident per un import igual a l'impost pagat en la Unió dels Emirats Àrabs sobre aquests elements patrimonials;

(iii) la deducció de l'impost sobre societats efectivament pagat per la societat que reparteix els dividends, corresponent als beneficis amb càrrec als quals els dividends esmentats es paguen, es concedeix d'acord amb la legislació interna d'Espanya.

No obstant això, aquesta deducció no pot excedir la part de l'impost sobre la renda o l'impost sobre el patrimoni, calculats abans de la deducció, corresponent a la

renda o als elements patrimonials que es puguin sotmetre a imposició a la Unió dels Emirats Àrabs.

b) Quan, d'acord amb qualsevol disposició del present Conveni, les rendes obtingudes per un resident d'Espanya, o el patrimoni que posseeixi, estiguin exempts d'impostos a Espanya, Espanya, no obstant això, pot prendre en consideració les rendes o el patrimoni exempts per calcular l'impost sobre la resta de les rendes o del patrimoni d'aquest resident.

2. A la Unió dels Emirats Àrabs, la doble imposició s'evita de la manera següent:

Quan un resident de la Unió dels Emirats Àrabs obtingui rendes o tingui patrimoni que, d'acord amb les disposicions del present Conveni, es puguin sotmetre a imposició a Espanya, la Unió dels Emirats Àrabs permet:

a) la deducció de l'impost sobre la renda d'aquest resident per un import igual a l'impost sobre la renda pagat a Espanya;

b) la deducció de l'impost sobre el patrimoni d'aquest resident per un import igual a l'impost sobre el patrimoni pagat a Espanya;

No obstant això, aquesta deducció no pot excedir la part de l'impost sobre la renda o de l'impost sobre el patrimoni, calculats abans de la deducció, corresponent a la renda o al patrimoni que es pugui sotmetre a imposició a Espanya.

CAPÍTOL VI**Disposicions especials****Article 23. No-discriminació.**

1. Els nacionals d'un Estat contractant no estan sotmesos a l'altre Estat contractant a cap impost ni obligació relativa a aquest que no s'exigeixin o que siguin més costosos que aquells a què estiguin o puguin estar sotmesos els nacionals d'aquest altre Estat que estiguin en les mateixes condicions, en particular respecte a la residència. No obstant el que disposa l'article 1, aquesta disposició també s'aplica a les persones que no siguin residents d'un o de cap dels estats contractants.

2. Els establiments permanents que una empresa d'un Estat contractant tingui a l'altre Estat contractant no estan sotmesos a imposició en aquest Estat de manera menys favorable que les empreses d'aquest altre Estat que duguin a terme les mateixes activitats. Aquesta disposició no es pot interpretar en el sentit d'obligar un Estat contractant a concedir als residents de l'altre Estat contractant les deduccions personals, desgravacions i reduccions impositives que atorgui als seus propis residents en consideració al seu estat civil o càrregues familiars.

3. Llevat que s'apliquin les disposicions de l'apartat 1 de l'article 9, de l'apartat 4 de l'article 11, o de l'apartat 4 de l'article 12, els interessos, cànons i altres despeses pagats per una empresa d'un Estat contractant a un resident de l'altre Estat contractant són deduïbles per determinar els beneficis subjectes a imposició de l'esmentada empresa, en les mateixes condicions que si s'haguessin pagat a un resident de l'Estat esmentat en primer lloc. També els deutes d'una empresa d'un Estat contractant contrets amb un resident de l'altre Estat contractant són deduïbles per determinar el patrimoni sotmès a imposició de l'empresa esmentada en les mateixes condicions que si s'haguessin contret amb un resident de l'Estat esmentat en primer lloc.

4. Les empreses d'un Estat contractant el capital de les quals, totalment o parcialment, estigui posseït o controlat, directament o indirectament, per un o diversos residents de l'altre Estat contractant, no s'han de sotme-

tre a l'Estat esmentat en primer lloc a cap impost o obligació relativa a aquest que no s'exigeixin o que siguin més costosos que aquells a què estiguin o puguin estar sotmeses altres empreses similars de l'Estat esmentat en primer lloc.

5. No obstant el que disposa l'article 2, les disposicions del present article s'apliquen a tots els impostos, sigui quina sigui la seva naturalesa o denominació.

Article 24. *Procediment amistós.*

1. Quan una persona consideri que les mesures adoptades per un o pels dos estats contractants impliquen o poden implicar per a aquesta una imposició que no estigui conforme amb les disposicions del present Conveni, amb independència dels recursos que preveu el dret intern d'aquests estats, pot sotmetre el seu cas a l'autoritat competent de l'Estat contractant del qual sigui resident o, si és aplicable l'apartat 1 de l'article 23, a la de l'Estat contractant del qual sigui nacional. El cas s'ha de plantejar dins els tres anys següents a la primera notificació de la mesura que impliqui una imposició no conforme a les disposicions del Conveni.

2. L'autoritat competent, si la reclamació li sembla fundada i si no pot arribar per si mateixa a una solució satisfactòria, ha de fer el possible per resoldre la qüestió mitjançant un acord amistós amb l'autoritat competent de l'altre Estat contractant, a fi d'evitar una imposició que no s'ajusti a aquest Conveni. L'acord és aplicable independentment dels terminis previstos pel dret intern dels estats contractants.

3. Les autoritats competents dels estats contractants han de fer el possible per resoldre les dificultats o els dubtes que plantegi la interpretació o l'aplicació del Conveni mitjançant un acord amistós. També es poden posar d'acord per intentar evitar la doble imposició en els casos que no preveu el Conveni.

4. Les autoritats competents dels estats contractants es poden comunicar directament entre si a fi d'arribar a un acord en el sentit dels apartats anteriors. Quan es consideri que aquest acord es pot facilitar mitjançant un intercanvi verbal d'opinions, es pot portar a terme a través d'una comissió composta per representants de les autoritats competents dels estats contractants.

Article 25. *Intercanvi d'informació.*

1. Les autoritats competents dels estats contractants han d'intercanviar la informació que previsiblement pugui resultar d'interès per aplicar el que disposa el present Conveni o per a l'administració o l'aplicació del dret intern relatiu als impostos de qualsevol naturalesa o denominació exigibles pels estats contractants, les seves subdivisions polítiques o les seves entitats locals, en la mesura que la imposició exigida així no sigui contrària al Conveni. L'intercanvi d'informació no està limitat pels articles 1 i 2.

2. La informació rebuda per un Estat contractant en virtut de l'apartat 1 s'ha de mantenir en secret de la mateixa manera que la informació obtinguda en virtut del dret intern d'aquest Estat i només es comunicarà a les persones o autoritats (inclosos els tribunals i òrgans administratius) encarregades de la gestió o recaptació dels impostos a què fa referència l'apartat 1, dels procediments declaratius o executius relatius a aquests impostos, de la resolució dels recursos relatius a aquests, o de la supervisió d'aquestes activitats. Les persones o autoritats esmentades només poden utilitzar aquesta informació per als fins esmentats. Poden revelar la informació en les audiències públiques dels tribunals o en les sentències judicials.

3. En cap cas es poden interpretar les disposicions dels apartats 1 i 2 en el sentit d'obligar un Estat contractant a:

a) adoptar mesures administratives contràries a la seva legislació i pràctica administrativa, o les de l'altre Estat contractant;

b) subministrar informació que no es pugui obtenir sobre la base de la seva pròpia legislació o en l'exercici de la seva pràctica administrativa normal, o de les de l'altre Estat contractant;

c) subministrar informació que reveli un secret empresarial, industrial, comercial o professional, o un procediment industrial, o informació la comunicació de la qual sigui contrària a l'ordre públic (ordre públic).

4. Quan un Estat contractant sol·liciti informació en virtut del present article, l'altre Estat contractant ha d'utilitzar, en la mesura que sigui possible, les mesures per recollir informació de què disposi amb la finalitat d'obtenir la informació sol·licitada, tot i que aquest altre Estat contractant pugui no necessitar la informació esmentada per als seus propis fins tributaris. L'obligació precedent està limitada pel que disposa l'apartat 3, excepte quan aquestes limitacions impedeixin a un Estat contractant proporcionar informació exclusivament per l'absència d'interès nacional en aquesta informació.

5. En cap cas les disposicions de l'apartat 3 s'han d'interpretar en el sentit d'impedir a un Estat contractant proporcionar informació únicament perquè aquesta estigui en poder de bancs, altres institucions financeres o de qualsevol persona que actuï en qualitat representativa o fiduciària, inclosos els agents designats, o perquè estigui relacionada amb accions o participacions en una persona.

Article 26. *Membres de missions diplomàtiques i d'oficines consulars.*

Les disposicions del present Conveni no afecten els privilegis fiscals de què gaudeixin els membres de les missions diplomàtiques o de les oficines consulars d'acord amb els principis generals del dret internacional o en virtut de les disposicions d'acords especials.

CAPÍTOL VII

Disposicions finals

Article 27. *Entrada en vigor.*

1. Cadascun dels governs dels estats contractants ha de notificar a l'altre, per via diplomàtica, que s'han complert els procediments interns exigits en cada Estat contractant per a l'entrada en vigor del present Conveni.

2. El Conveni entra en vigor transcorregut un termini de tres mesos a partir de la data de recepció de l'última notificació a què es refereix l'apartat 1 i les seves disposicions tenen efecte:

a) en relació amb els impostos de meritació periòdica, respecte dels impostos sobre la renda corresponents a l'exercici fiscal que comenci en la data d'entrada en vigor del Conveni o amb posterioritat a aquesta;

b) en els restants casos, en la data en què el Conveni entri en vigor.

Article 28. *Denúncia.*

El present Conveni es manté en vigor fins que sigui denunciat per un dels estats contractants. Qualsevol dels estats contractants pot notificar per escrit la denúncia del Conveni a l'altre Estat contractant, per via diplomàtica, com a mínim amb sis mesos d'antelació al final de qualsevol any civil que comenci una vegada transcorregut un termini de cinc anys des de la data en què el Conveni entri en vigor. En aquest cas, el Conveni deixa de tenir efecte:

a) en relació amb els impostos de meritació periòdica, respecte dels impostos sobre la renda corresponents a l'exercici fiscal que comenci el primer dia de gener de l'any civil següent a aquell en què es notifiqui la denúncia, o amb posterioritat a aquesta data;

b) en els casos restants, el primer dia de gener de l'any civil següent a aquell en què es notifiqui la denúncia.

Per donar fe de tot això els signataris, degudament autoritzats a l'efecte, han signat el present Conveni.

Fet en doble exemplar a Abu Dhabi el 5 de març de 2006 en les llengües espanyola, àrab i anglesa; tots els textos són igualment autèntics. En cas de divergència en la interpretació, s'ha de resoldre d'acord amb el text en llengua anglesa.

Pel Regne d'Espanya,

Per la Unió dels Emirats Àrabs,

Miguel Ángel Moratinos Cuyaubé, H. H. Xaikh Abdul-là bin Zageal al-Nahyam,

Ministre d'Afers Exteriors
i de Cooperació

Ministre d'Afers Exteriors

PROTOCOL

En el moment de procedir a la signatura del Conveni entre el Regne d'Espanya i la Unió dels Emirats Àrabs per evitar la doble imposició i prevenir l'evasió fiscal en matèria d'impostos sobre la renda i sobre el patrimoni, els signataris han convingut les disposicions següents que formen part integrant del Conveni:

I. Amb referència a l'article 13

Als efectes de la interpretació de l'article 13, s'entén que l'article 13.5 comprèn els guanys de capital obtinguts per un resident d'un Estat contractant de l'alienació d'accions o participacions similars en una societat diferents de les que esmenta l'article 13.4, compreses les entitats financeres públiques o les societats d'inversió públiques d'aquest Estat.

I. Amb referència a l'article 25

S'entén que l'article 25 del Conveni s'ha d'aplicar conforme a les pautes següents:

1. Amb referència a l'article 25, paràgraf 3, s'entén que en cas que un Estat contractant requereixi determinada informació, l'Estat contractant requerit ha de subministrar aquesta informació en la mesura que sigui possible, sempre que es pugui obtenir d'acord amb la seva legislació interna i en el decurs ordinari de la seva pràctica administrativa.

2. *Objecte i àmbit d'aplicació de l'article 25.*—Amb referència a l'article 25, apartats 1 i 2, s'entén que les autoritats competents dels estats contractants s'han de prestar assistència, en la mesura que sigui possible, mitjançant la cooperació en la notificació de les decisions administratives dels estats contractants i han d'intercanviar la informació que previsiblement pugui resultar d'interès per a l'administració i l'aplicació del dret intern dels estats contractants. La dita informació comprèn la que previsiblement pugui resultar d'interès per a la determinació, liquidació i recaptació dels impostos esmentats, el cobrament i execució de reclamacions tributàries, o la investigació o enjudiciament de casos en matèria tributària. La informació s'ha d'intercanviar de conformitat amb les disposicions del Conveni i el seu Protocol i s'ha de tractar de manera confidencial segons el que disposa l'article 25. Els drets i garanties reconeguts a les persones per la legislació o la pràctica administrativa de l'Estat requerit segueixen sent aplicables sempre que no impedeixin o endarrereixin indegudament l'intercanvi efectiu d'informació.

3. *Jurisdicció.*—L'Estat requerit no està obligat a facilitar la informació que no estigui en poder de les seves autoritats o que no estigui en possessió o sota el control de persones que es trobin en la seva jurisdicció territorial.

4. *Definicions.*—Als efectes del que disposa aquest Protocol, s'entén que:

a) l'expressió «societat cotitzada a borsa» significa qualsevol societat la classe principal d'accions de la qual es cotitzi en un mercat de valors reconegut sempre que les seves accions cotitzades estiguin a disposició immediata del públic per a la venda o adquisició. Les accions poden ser adquirides o venudes «pel públic» si la seva compra o venda no està restringida implícitament o explícitament a un grup limitat d'inversors;

b) l'expressió «classe principal d'accions» significa la classe o classes d'accions que representin la majoria dels drets de vot i del valor de la societat;

c) l'expressió «mercado de valors reconegut» significa qualsevol mercat de valors que operi sota la supervisió d'un organisme regulador la reglamentació del qual contingui salvaguardes suficients contra la cotització de societats privades com ara societats cotitzades a borsa;

d) l'expressió «fons o pla d'inversió col·lectiva» significa qualsevol vehicle d'inversió col·lectiva, independentment de la seva forma jurídica. L'expressió «fons o pla d'inversió col·lectiva públic» significa qualsevol fons o pla d'inversió col·lectiva sempre que les unitats, accions o altres participacions en el fons o en el pla estiguin a disposició immediata del públic per a la seva adquisició, venda o reemborsament. Les unitats, accions o altres participacions en el fons o en el pla estan a disposició immediata del públic per a la seva compra, venda o reemborsament si la compra, venda o reemborsament no estan restringits implícitament o explícitament a un grup limitat d'inversors;

e) l'expressió «Estat requeridor» significa l'Estat contractant que sol·licita informació;

f) l'expressió «Estat requerit» significa l'Estat contractant a què se sol·licita que proporcioni informació;

g) l'expressió «mesures per recollir informació» significa les lleis i els procediments administratius o judicials que permetin a un Estat contractant obtenir i proporcionar la informació sol·licitada;

h) el terme «informació» comprèn qualsevol dada, declaració o document amb independència de la seva naturalesa;

i) l'expressió «dret penal» significa totes les disposicions legals penals designades com a tals segons el dret intern, independentment que estiguin compreses en la legislació fiscal, en el codi penal o en altres cossos de lleis;

j) el terme «notificació» significa el lliurament de documents a residents de qualsevol dels estats contractants conforme a la reglamentació sobre notificacions vigent en aquest Estat.

5. Intercanvi d'informació amb requeriment previ.

1. L'autoritat competent de l'Estat requerit ha de proporcionar, amb el requeriment previ, informació per a les finalitats que preveuen l'article 25 i la disposició 11.2 del Protocol. Aquesta informació s'ha d'intercanviar independentment que la conducta objecte d'investigació pugui constituir un delictes penal segons les lleis de l'Estat requerit si la dita conducta s'ha produït en aquest Estat requerit.

2. Si la informació en possessió de l'autoritat competent de l'Estat requerit no és suficient per poder donar compliment al requeriment d'informació, aquest Estat ha de recórrer a totes les mesures pertinents per recollir informació amb la finalitat de proporcionar a l'Estat requeridor la informació sol·licitada, amb independència

que l'Estat requerit pugui no necessitar aquesta informació per als seus propis fins tributaris.

3. Si ho sol·licita expressament l'autoritat competent d'un Estat requeridor, l'autoritat competent de l'Estat requerit ha de proporcionar informació en virtut de l'article 25, en la mesura que permet el seu dret intern, en forma de declaracions de testimonis i de còpies autèntiques de documents originals.

4. Cada Estat contractant ha de garantir que, als efectes expressats a l'article 25, les seves autoritats competents estan facultades per obtenir i proporcionar, amb el requeriment previ:

a) informació que estigui en poder de bancs, altres institucions financeres, i de qualsevol persona que actuï en qualitat representativa o fiduciària, inclosos els agents designats i fiduciaris;

b) informació relativa a la propietat de societats, societats personalistes, fideïcomisos, fundacions, «Anstalten» i altres persones, inclosa, amb les limitacions que estableix la disposició II.3 d'aquest Protocol, la informació sobre propietat respecte de totes les persones que componen una cadena de propietat; en el cas de fideïcomisos, informació sobre els fideïcomitents, fiduciaris i beneficiaris; i en el cas de fundacions, informació sobre els fundadors, els membres del consell de la fundació i els beneficiaris.

L'article 25 no imposa als estats contractants l'obligació d'obtenir o proporcionar informació sobre la propietat respecte a societats cotitzades a borsa o fons o plans d'inversió col·lectiva públics.

5. Les autoritats competents dels estats contractants poden establir de mutu acord la manera en què han de remetre a l'Estat requerit els requeriments d'informació.

6. Possibilitat de denegar un requeriment.

1. No s'ha d'exigir a l'Estat requerit que obtingui o proporcioni informació que l'Estat requeridor no pugui obtenir en virtut de la seva pròpia legislació als efectes de l'administració o aplicació de la seva legislació tributària.

2. Les disposicions de l'article 25 no imposen a una part contractant l'obligació de proporcionar informació que reveli secrets comercials, empresarials, industrials o professionals o un procés industrial. No obstant això, la informació a què fa referència la disposició II.5.4 del Protocol no s'ha de tractar com a tal secret o procés industrial únicament per ajustar-se als criteris d'aquest apartat.

3. Les disposicions del present Conveni no han d'imposar a un Estat contractant l'obligació d'obtenir o proporcionar informació que pugui revelar comunicacions confidencials entre un client i un advocat o un altre representant legal reconegut, quan les comunicacions esmentades:

a) es produeixin amb la finalitat de sol·licitar o prestar assessorament jurídic, o

b) es produeixin als efectes de la seva utilització en un procediment jurídic en curs o previst.

4. L'Estat requerit pot denegar un requeriment d'informació si l'Estat requeridor la sol·licita per administrar o fer complir una disposició del seu dret tributari, o qualsevol requisit relacionat amb aquesta, que resulti discriminatòria contra un nacional de l'Estat requerit en comparació d'un nacional de l'Estat requeridor en les mateixes circumstàncies.

7. Requeriments de notificació.

1. Les autoritats d'un Estat contractant, a petició de les autoritats competents de l'altre Estat contractant i de conformitat amb les lleis que governen la notificació d'aquests instruments a l'Estat contractant esmentat en primer lloc, han de notificar, quan sigui possible, les resolucions i qualsevol altre instrument que emetin les autori-

tats administratives de l'altre Estat contractant que tinguin relació amb l'aplicació dels impostos de qualsevol naturalesa i denominació exigibles pels estats contractants.

2. Amb l'emissió del requeriment de notificació, i si disposen d'aquestes dades, les autoritats competents de l'Estat requeridor han d'informar les autoritats competents de l'Estat requerit del nom, lloc de domicili i qualsevol una altra dada pertinent del destinatari.

3. Les autoritats competents de l'Estat requerit han de fer acusament de recepció per escrit del requeriment a les autoritats competents de l'Estat requeridor i els han de notificar qualsevol possible defecte del requeriment.

4. Les autoritats competents dels estats contractants poden establir de mutu acord la manera en què s'han de remetre a l'Estat requerit els requeriments de notificació.

8. Idioma.

Els requeriments d'assistència i les respostes a aquests s'han de redactar en llengua anglesa o en les llengües espanyola i anglesa.

Per donar fe de tot això, els signataris, degudament autoritzats a l'efecte, han signat el present Protocol.

Fet en doble exemplar a Abu Dhabi el 5 de març de 2006 en les llengües espanyola, àrab i anglesa; tots els textos són igualment autèntics. En cas de divergència en la interpretació, s'ha de resoldre d'acord amb el text en llengua anglesa.

Pel Regne d'Espanya,	Per la Unió dels Emirats Àrabs,
Miguel Ángel Moratinos Cuyaubé,	H. H. Xaikh Abdul-là bin Zageal al-Nahyam,
Ministre d'Afers Exteriors i de Cooperació	Ministre d'Afers Exteriors

El present Conveni i el seu Protocol annex entren en vigor el 2 d'abril de 2007, tres mesos després de la data de recepció de l'última notificació, per via diplomàtica, del compliment dels procediments interns exigits en cada Estat, segons estableix l'article 27.2 del Conveni.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 17 de gener de 2007.—El secretari general tècnic del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, Francisco Fernández Fábregas.

1344 *CORRECCIÓ d'errades de la Resolució de 24 d'octubre de 2006, de la Secretaria General Tècnica, per la qual es disposa la publicació del Reglament general, dels reglaments especials número 1 i número 2 i del Contracte de participació model de l'Exposició Internacional de Saragossa 2008.* («BOE» 20, de 23-1-2007.)

Havent observat una errada per omissió en la inserció de la Resolució de 24 d'octubre de 2006, de la Secretaria General Tècnica, per la qual es disposa la publicació del Reglament general, dels reglaments especials número 1 i número 2 i del Contracte de participació model de l'Exposició Internacional de Saragossa 2008, publicada en el «Butlletí Oficial de l'Estat» número 261, de data 1 de novembre de 2006, pàgines 37894 a 37906, i en el suplement en català número 24, de 9 de novembre de 2006, se'n transcriu a continuació la rectificació oportuna referida a la versió en llengua catalana:

A la pàgina 2826, a la segona columna, article 12 hi ha d'haver els paràgrafs següents que van ser indègudament omesos: